

מסורת הש"ס

(א) וּמוֹסַמְתָּ פִּיָּה הַטָּיִן;
(ב) וְנִטְוֶה הָאֵל; (ג) וְנִמְנוֹת;
זֶה קָטָה בְּסִדְרוֹת לֵאמֹר;
(ד) וְנִסְמָא; הַמִּטְוֶה;
(ה) וּמוֹסַמְתָּ פִּיָּה הַטָּיִן;
(ו) כִּי־לֵא דִּי; (ז) וְנִסְמָא;
פִּיָּה זֶה לֵאמֹר; (ח) פִּיָּה
וּמוֹסַמְתָּ פִּיָּה הַטָּיִן;
(ט) וְנִמְנוֹת פִּיָּה הַטָּיִן;
(י) וְנִסְמָא; (יא) וְנִמְנוֹת;
זֶה לֵאמֹר; (יב) וְנִסְמָא;

תורה אור השלם

1. בי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: תהלים סא ה
2. ועזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו: שמואל ב ה כא

הגהות הב"ח

- (א) נס' תנ"י כל אחד
מסוף העולם ואמר:
(ב) שם באפוקי שבתא ראי
אמרת: (ג) רש"י ד"ה שחל
להיות כו' לחלל שבת לאור
עיבורו להשיא תשואות:

לעזי רעט"י

- פירטקיי [פירקייש].
מוטות.
לונצוי [לויטיל].
חוט (של פשטן).

מוסף רש"י

- [illegible]

וידוע מי מהימן. להכשירו לזה בחוקת נאמן: מעשם שגא. העד
לפני ב"ד שבזה להעיד על הדעה: ועדיו עמו. להחזיקו נאמן: חד
מי מהימן. לעדות הדעה: מעשם כהני ביה. כי חק לשראל את
מעשם וגו'. באוטא. כשישנה ספקתרי שם וסם ימי מקדשי את
הדעה: משום כבודו דרבי נטורא.

שהרי לא הזכיר (י' נהוראי) אלא
 לנחמד ממנו שאלס גדול כמונו הכב
 היתר דבכר ואין כדורו שניצל אצל
 רשומיטו אף מחבירו הקטן ממנו:
 סהא אחרניא הוה כלושא. המכיר
 את העד הזה: **מספיקא**. שמה אין
 אותו העד בציטוט: **לפטוט** אלא
 הכתמים. שארע יוס ל' של אחר
 בשנת ולא נראה חדש בזמנו
 ובציטוטין ממאין שיהא יוס ראשון
 של פסח בשנת כדי ששהא הכפת
 העומר באחד בשנת ועלרת באחד
 בשנת לפי שכן דורשין ממחרת
 השנת יעניטו ממחרת שנת בראשית
 כשמענו ושכרו שני בני אדם להעיד
 שראו את החדש הייס: אחד משלנו.
 ולא הכירוהו: **מפליס** יוס **לפוטוס** כל
 כמסגס. ותהא רשאי לעכבן ואע"פ
 שלא השלמת מעלי שכן לשוכר דיש
 רשות לבי' לקטוס ממון ולעשותו
 הפקר באחרניא ביצמות שפסח:
 מניין שהפקר ציד הפקר דקמא:
 וכל אשר לא יצא לשלשת הימים וגו'
 יתירם כל כדורו וגו' (עורא י'): **יפסא**
 על המעמד. ולפוטוס באחרניא

על הענין הזה שכל
במקום נכנס (דף כ"ג) כופת שני
דיו על העמוד: **מתני'** **בראשונה**
היו משיאין משואות. לאחר שקדשו
החדש ולא היו צריכין לשבור שלוחים
לשלוש גולה להודיע כי המשואות
מודיעים אותן: **משקלן הכמוסות**
והשיאו גם הם משואות שלא בזמן
החדש להטעות ישראל ויבד' לא היו
משיאין משואות אלא בחדש שנתקדש
ביום ה' בלדמריהם פירקין ובעלם
היו משיאין לערב של יום ה' הכל
יודעין שהחדש מעובר ופעם אחת
עובר ב"ד את החדש ולא השיאו
משואות לערב ה' והכמוסות השיאו
בהיום שלהם והטעו את בני הגולה
לעשות חסר: **כלנוסות.** פירש"ק
לעל': **ארזים.** כדי שיורו
למרחוק: **וקנים ועצי שמן** ונעשו
של פסח. כל אלו משיאין שלהם:
והורכן במשיפה. לול"י לעל': קושרם
בחוט של משיפה בראשי הכלנוסות:
ומהיו היו משיאין משואות. מה הם
ההרים: **מכר המשיפה.** ממחילי הוא
ההרים שלפני ירושלים עד שראוין
שעושין כן בזה קרטנא: **לחורין**
וכי: אם הנוגה. כי בכל אשני
שמודפדא והמה מודיעין לכל בני
מדינת כנל: **במדרות אש.** מדרס
בגמרא^א מדרות אש לשון היסק גדול:
במ' לקדשו. להודיען שהתקדש:
אמר להם: **למה אתם עושים**

על שני אדירים שמקדשין אותם ביום עיבוריהם ועל שם
ההקדש ביום שלשים שהדש היוצא ממלא עכשו חסר: **חמל**
אותם למ"ש: **ואי אמרת**. שנהא רגילין בין אחסר בין אמלא:

וְיָרַח כִּי מֵהַיָּמִין. מִימֵה כִּי לֹא מֵהַיָּמִין נִמְנָה מַחֲלָה אֶל הַשָּׁמַיִם לֵינָךְ שֶׁ
שָׂמָּה יִשְׁתַּדְּרֻם וְעַתָּה בְּרִמְקָן בְּשָׁמַיִם (עֵינֵי עֵינֵי) גִּבְרִי אֶחָד וְכֵן יִדְּבֹלוּ
לֹא מִפְּנֵי יִשְׁתַּדְּרֻם וְעַתָּה כִּי אֵם אֶל הָאֵלֶּה שֶׁנֶּאֱמָר וְיָרַח מֵהַיָּמִין הַשָּׁמַיִם
אֲחֵר וְיִבְרָאֵה לָאֵל מִקְשָׁה יִרְאֵךְ אֲחֵר מַחֲלָה שָׂמָה כִּיֹּן דְּלֹא מֵהַיָּמִין לְחֻדְיָה
אֵלֶּה מִקְשָׁה עַל לִשְׁנֵי דְמַתְיָר נִדְּקָא
אֲחֵר מִשְׁמַעַת דְּחַד מֵהֶמֶן:

אלא מאי אותו אותו זוג, מימיה מאי קאמר אזי יכול לומר תמיד תמלוכו הווי: **שהדא** אחרינא הוה. "זל דמריי צעד אחד צהרם אהדש שחק רבי נהוראי להטעמי עמו ולהעדי נמי על אהדש וסא דקמיא צבריתא להעדי עליו אהדש קאי אבל צירי (ובתוספתא ו"א) מוכח כהדריא דצהרת העד מיייר שחק ר"י נהוראי להעדי עליו דכשר וכן פרש"י וקאי פירכא דלי הכי אחר שניי:

להטעות את חכמים. שארע
יוס ל' של אדר בשנת
ג'תשנ"א נראה החדש כמזמנו ובייחוסין
מתאזין שיהא יוס ל' של פסח בשנת
ג'תשנ"א הנהפ העומר בחדש ב'תשנ"א
ועברת בחדש בשנת לפי שהיו דורשין
ממחרת השנה שנת ב'תשנ"א כמשמעו
דכ"פ פ' בקועטרס וז"ת ומה מרוחס
והלא מתקלקלן לענין פסח וי"ל דלא
מצינו ליה תקולקל משום דרשמי וי"ל דלא
אזכרין מוידים: **מוליד** ופביא
פביא ופריה. בירושלמי משמע כדי
שלא יעשו לומר שהוא כוכב דא"ר אסי
אמר כוכבא דנתיח וסליק חז"ר חזנא
כוכבא דלזיל ואסי: **גזירה** משום
ד"ח חסר שחל להיות כע"ט. ה"נ הוה
מני למימר משום ר"ח מלך שחל
להיות בשנת מהני טעמי דמפרס:
ובה

כיצד ראית את הלהיית במעלה אדומים וראיתו שהוא רכין בין ב' סל אוניו דומין לגדי קרני דומות לצבי וזנבו מונחת לו כזו ונתתני ונפלת לאחריו ואם אין אתם מאמיני צורין לי בסדני אמרו לי מי הוסיק לכך אמר ביותוסים להטעות את חכמים אמרת אלך אני לבני אדם שאינם מהוגנין ויטעו את חכמים אמרו לו בכמתנה והשוכר ימתח על העמוד באותה שעה הרה אלא מן המכירין: **מתני** ^א בראשונה היו משיא הכותים התקינו שיהו שלוחין ויצאין כיצד היו משיא כלונסאות של ארז ארוכין וקנים ועצי שמן ונעונו כמשיתה ועולה לראש ההר ומצית בתן את האור ומוריד עד שהוא רואה את חבירו שהוא עושה כן בראש ההר השלישי ומאין היו משיאין משאות מן ומסרטבא לגרופינא ומגרופינא לחורין ומחורין לביהר לא זו משם אלא מולך ומביא ומעלה ומוריד עד ללפניו כמדרות האש: **גמ'** מאי משמע דמשיאין ליש ^ב וישאם דוד ואנשיו ומתרמנין ואוקינן דוד ת"ר ^א על החדש שנראה בומונו לקדשו ואימתי משיאין לאור עבדין אמלא לא עבדין מ"ט א"ר זירא גזירה משום כערב שבת אימת עבדי באפוקי שבתא ^ב דאי אמרת

נגה' ל"א. יום שלשים קרוי יום עיבורו כדאמרין לעיל (דף
שממנו מעברין את חדש היואל קרוי יום עיבור: ר"ח חסר. ה
ליום בע"ט. ולא נוכל לחלל שבת (א) לאורו להשיא משואות ונש

ג א מ"י מ"ג מהלכות
קידוש החדש הלכות ג:
ד ב מ"י שם הל' יד:
ה ג מ"י שם פ"ב ה"ב:
ו ד מ"י שם פ"ג ה"ח:

גליון הש"ס

נפלא סודא אחריתא הוה
בהדיה. גיטין דף ה ע"ב
סנהדרין דף ד ע"א:

רבינו חננאל

כי אתה עזאל (אמר) קדוש
 לירח, ואמר רב כהנא
 אפילו קדוש מעלמא כי
 אתה ואמר קדוש לירח
 מהימן, כא טעמא, לא
 מילתא דעבידא לאינולי
 בא משקיב מה אישנא
 חניא נמי הכי בא אתא
 סוף העולם ואמר קדוש
 כיה אתה וקדוש
 מהימן. באישונה וכו'
 בבבלין עדות החדש נזכר
 ארם מעקלולא המימן
 ושכר כיה תשנעת את
 ההמינים, העקני נמי ויה
 מקבלן את סוף המידוע,
 הון כשרים להגיע
 חנו רבנן מה קלקל
 תולד המימן נזכר,
 באישונה ויה משיא
 משנאות, מעקלולא
 המינים, והשיא משנאות
 כיה בזמן, והשיא
 לכי המינים, הרהקין,
 העקני שיה שלומין
 וצאן, חזקין ששני
 בשנאות כי ההשאות
 מעיקין את האור
 כליה נזכר, איה
 אמרין ששנא
 משיאן ששנא
 שלומין ורהבא, איה

[illegible]

א) לכאורה נראה דג"ל כמו
שבינו במשנתנו (ליל [כס"ק]
ד' י"ח) כנגד ה"א משיחין
משלוח משיחין אם האור
וכי'. ב) חז"ל ג"ל ושלכות
היא שאלת וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones